

Sledování osob a věcí za použití technických prostředků

Tracking of people and objects using technical means

Pavel Prochorov

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta aplikované informatiky

akademický rok: 2011/2012

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Pavel PROCHOROV**
Osobní číslo: **A09788**
Studijní program: **B 3902 Inženýrská informatika**
Studijní obor: **Bezpečnostní technologie, systémy a management**
Téma práce: **Sledování osob a věcí za použití technických prostředků**

Zásady pro vypracování:

1. Vyhodnoťte obecné metody pozorování.
2. Zhodnoťte význam technického monitoringu v oblasti sledování osob a věcí.
3. Vysvětlete součinnost lidského pozorování a technického monitoringu.
4. Popište technické prostředky sledování jako zvýšení objektivnosti faktů.
5. Zhodnoťte metody pozorování.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

1. KAMENÍK, Jiří a František BRABEC. Komerční bezpečnost: soukromá bezpečnostní činnost detektivních kanceláří a bezpečnostních agentur. Vyd. 1. Praha: ASPI, 2007, 338 s. ISBN 978-807-3573-096.
2. BRABEC, František a František BRABEC. Soukromé detektivní služby: soukromá bezpečnostní činnost detektivních kanceláří a bezpečnostních agentur. 1. vyd. Praha: Eurounion, 1995, 338 s. ISBN 80-858-5816-9.
3. BRABEC, František a František BRABEC. Technologie detektivních činností: soukromá bezpečnostní činnost detektivních kanceláří a bezpečnostních agentur. Vyd. 1. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2009, 160 s. ISBN 978-80-7318-780-4 (BROŽ.)
4. GEIST, Bohumil a František BRABEC. Sociologický slovník: soukromá bezpečnostní činnost detektivních kanceláří a bezpečnostních agentur. 1. vyd. Praha: Victoria Publishing, 1992, 647 s. ISBN 80-856-0528-7.
5. Trestní předpisy: trestní zákon, trestní řád, výkon trestu odnětí svobody, výkon vazby, Probační a mediační služba, peněžitá pomoc obětem trestné činnosti, Rejstřík trestů, soudnictví ve věcech mládeže, zajištění majetku, amnestie : přestupky : zákon o přestupcích, paušální částka nákladů řízení : podle stavu k 7.11.2005. Ostrava: Sagit, 2005, 368 s. Úplné znění, č. 498. ISBN 80-720-8501-8.

Vedoucí bakalářské práce: **JUDr. Jiří Kameník**

Datum zadání bakalářské práce: **24. února 2012**

Termín odevzdání bakalářské práce: **25. května 2012**

Ve Zlíně dne 24. února 2012

prof. Ing. Vladimír Vašek, CSc.
děkan

doc. Mgr. Milan Adámek, Ph.D.
ředitel ústavu

ABSTRAKT

Tato diplomová práce je zaměřena na problematiku pozorování a sledování jevů v průmyslu komerční bezpečnosti a za hlavní cíl si klade srovnání klasického pozorování jevů s technickými způsoby.

Úvodem popisuje obecnou metodu pozorování, poté vysvětluje pojem monitoring a následně uvádí hlavní rozdíly mezi nimi. Celá teoretická část přibližuje a podrobně rozebírá problematiku pozorování a monitoringu z hlediska aplikovatelnosti v reálném životě a praktická část je určena prvkům technického způsobu sledování. Vše s ohledem na legálnost použití takové metody.

Klíčová slova: Pozorování, monitoring, sledování, technické prostředky sledování, GPS lokátor.

ABSTRACT

This thesis is focused on observing and monitoring the effects of industrial and commercial security as the main goal is to comparison the classic observation of phenomena with technical means.

As an introduction it describes the general method of observation, then it explains the concept of monitoring and all it lists the main differences between these methods. The entire theoretical section focuses on detail and analyzes the observation and monitoring in terms of applicability in real life, the practical section is intended to monitor the technical elements. All of this with regard to the legality of using such methods.

Keywords: Observation, monitoring, surveillance, technical surveillance equipment, GPS

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk bakalářské práce bude uložen v příruční knihovně Fakulty aplikované informatiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a jeden výtisk bude uložen u vedoucího práce;
- byl/a jsem seznámen/a s tím, že na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- Že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné

Ve Zlíně

.....
podpis diplomanta

OBSAH

ÚVOD	8
I TEORETICKÁ ČÁST	9
1 SLEDOVÁNÍ	10
2 MONITORING	11
2.1 MONITORING V PRAXI.....	12
3 LIDSKÉ SLEDOVÁNÍ	13
3.1 POZOROVÁNÍ.....	13
3.1.1 Psychologické pozorování.....	13
3.1.2 Detektivní pozorování	14
3.1.2.1 Cíle detektivního pozorování.....	15
3.1.2.2 Účel detektivního pozorování.....	16
3.1.2.3 Fáze detektivního pozorování.....	16
3.2 LIDSKÉ SMYSLY JAKO NÁSTROJ SLEDOVÁNÍ	17
3.2.1 Lidské smysly využité v praxi sledování.....	17
4 TECHNICKÉ PROSTŘEDKY SLEDOVÁNÍ	19
4.1 TECHNICKÉ PROSTŘEDKY DETEKTIVNÍHO POZOROVÁNÍ.....	21
4.2 TECHNICKÉ PROSTŘEDKY POUŽÍVANÉ PRO NAHRÁVÁNÍ	21
4.2.1 Diktafony.....	22
4.2.2 Fotoaparát.....	22
4.2.3 Kamery	22
4.2.3.1 CCD Technologie	23
4.2.3.2 Důležité kritéria pro výběr kamery	23
4.3 ŠPIONÁŽNÍ TECHNIKA	24
4.3.1 Elektronický odposlech	25
4.3.2 Telefonní odposlech	25
4.3.3 Rádiový odposlech	25
4.3.4 Počítačová špionáž	26
5 PRÁVNÍ PODSTATA SLEDOVÁNÍ	27
5.1 RIZIKA PŘI SLEDOVÁNÍ OSOB	27
5.1.1 Stalking	27
5.1.2 Nebezpečné pronásledování	28
5.1.3 Voyerství	28
5.2 PRÁVNÍ HLEDISKO SLEDOVÁNÍ V OBLASTI SOUKROMÉ DETEKTIVNÍ ČINNOSTI.....	28
5.3 ŠPATNÁ POVĚST SOUKROMÉ DETEKTIVNÍ ČINNOSTI	29
II PRAKTICKÁ ČÁST	31
6 DETEKTIVNÍ SLEDOVÁNÍ V PRAXI	32

6.1	PROBLEMATIKA SOUKROMÝCH DETEKTIVNÍCH SLUŽEB	32
6.2	TECHNICKÉ PROSTŘEDKY SOUKROMÉ DETEKTIVNÍ ČINNOSTI.....	33
6.3	GPS LOKÁTOR.....	33
6.3.1	Přenosný lokátor GH	34
6.3.2	Popis	35
6.3.3	Vlastnosti.....	35
6.3.4	Použití	36
6.3.5	Technické parametry	36
6.3.6	Funkce zařízení	37
6.3.7	Fotografie lokátoru	39
6.3.8	Výhody a nevýhody GPS lokátoru	40
ZÁVĚR		43
ZÁVĚR V ANGLIČTINĚ.....		44
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....		45
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK		46
SEZNAM OBRÁZKŮ		47

ÚVOD

Sledování osob a věcí je v dnešní době poměrně oblíbená a využívaná služba, kde je primárním cílem získávání informací. Abychom mohli jakoukoliv informaci vůbec získat nebo vytvořit, musíme ji nejdříve vyzorovat. Pozorování můžeme tedy považovat za činnost, kterou se snažíme získávat nějaké informace. Má práce bude tuto činnost detailně popisovat a aplikovat ji do průmyslu komerční bezpečnosti, kde nejvíce pozornosti bude věnováno využití této činnosti ve službách soukromých detektivních činností. Pozorování vyžaduje určité postupy, techniky a metody, kterými můžeme ovlivnit kvalitu pozdější vytěžené informace. Je tedy nezbytné znát metodiku pozorování, aby nedocházelo ke snižování objektivnosti budoucích informací.

Jako hlavní cíl si tato práce klade rozebrat problematiku sledování osob a věcí v oblasti komerčního průmyslu z hlediska praktické stránky, kde budou popisovány možné nedostatky, se kterými se můžeme při pozorování v praxi setkávat, ale také z hlediska právního, což já osobně považuji za podstatnou část znalostí, pokud chce člověk tuto činnost provádět na území ČR, kde jsou zákony vůči vykonávání této činnosti poměrně přísné. Tyto nedostatky jsou minimalizovány pomocí technologií, které přispívají této činnosti k lepším výsledkům a kvalitnějším informacím. Sledování prostřednictvím těchto technologií se nazývá monitoring a jelikož je tento způsob z hlediska možností aplikace ve sledování osob a věcí velmi efektivní, budu tento způsob obecně popisovat a uvedu příklady využití monitoringu v činnostech soukromých detektivních služeb. Na závěr teoretické části popisuji a uvádím vlastní názor na současnou legislativu v ČR, týkající se soukromých detektivních služeb, které právě toto sledování osob a věcí využívají ke své činnosti. V Praktické části poté seznámím čtenáře s jedním z technických prostředků sledování osob a věcí a tím je GPS lokátor.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 SLEDOVÁNÍ

Má práce je zaměřena na proces sledování osob a věcí v průmyslu komerční bezpečnosti. Za prioritní považuji vysvětlit význam tohoto slova. Sledování je činnost nebo proces, jehož cílem je poznání jednání objektu či jevu prostřednictvím lidských schopností a doplněných vhodnými technologiemi, které zvyšují, upřesňují či dokumentují výsledky pozorování. Samotné sledování se dělí do dvou kategorií:

- Pozorování - Jako poznávání dění či jevů prostřednictvím smyslů člověka
- Monitoring - Pomocí technických prostředků - Technologiemi

Pokud je hlavním nástrojem sledování samotný člověk, můžeme tento proces nazývat jako pozorování. Ovšem v dnešní době jsou technologie využívány v procesu sledování čím dál častěji a to z důvodu toho, že člověku velmi usnadňují práci a nahrazují některé lidské nedostatky. Ovšem v případě, že jsou k tomuto procesu využity primárně technické prostředky a člověk v něm hraje pouze doplňkovou roli, nazýváme tento proces „monitoring“. Proč se toto pojmenování stejného procesu navzájem liší, budu vysvětlovat v následující kapitole.

Existují dva základní způsoby sledování a monitorování z hlediska využití v praxi. Nejčastější jsou zejména:

- Neskryté – jež spočívá na bezprostředním, osobním poznávání objektu pozorováním
- Skryté – pozorovatel skrývá svou funkci pozorovatele. [4]

Rozdíly mezi těmito dvěma základními způsoby spočívá v objektivitě. Pokud je subjekt sledován skrytě, budou pozdější zjištěná fakta pravdivější - objektivnější oproti sledování otevřeným způsobem. Důvod pravdivější informace je uvědomění pozorovaného subjektu, že je sledován. Uvědomělý subjekt se bude vždy snažit provádět činnosti tak, aby vytvářel ten nejlepší dojem, a zastřel nepříjemnou pravdu o své činnosti. Tyto rozdíly se týkají pouze sledování živých tvorů. U sledování neživých objektů mohou být tyto rozdíly pouze v případě, že sám člověk, který je obeznámen sledováním daného objektu, a má k němu fyzický přístup, bude ovlivňovat toto sledování zastíráním některých skutečností vlastním působením na objekt.

2 MONITORING

V předešlé kapitole jsem tento pojem označil jako proces sledování, při kterém jsou primárně využívány technické prostředky a člověk je pouze jeho součástí. V čem je ovšem ten podstatný rozdíl? Proces klasického sledování - pozorování, kde jsou využity lidské smysly je charakterizován třemi kroky.

- ♣ První krok: vypořádání skutečností o sledovaném objektu.
- ♣ Druhý krok: výběr nejpodstatnějších informací.
- ♣ Třetí krok: spočívá v zapamatování vybraných informací pro pozdější analýzu.

Proces monitoringu se oproti klasickému sledování liší ve druhém kroku procesu. Přesněji řečeno tento krok postrádá. Technologie vysledují informace a všechny je následně uloží do paměti. Tyto uložené informace člověk poté filtruje, analyzuje a vybírá ty podstatné, které jsou využitelné k dosažení cíle. Existují samozřejmě technologie, kterým lze předem nastavit, aby se nezaznamenávaly nepotřebné informace. Ovšem v praxi nastávají situace, které jsou nepředvídatelné a je proto nutné, aby při neočekávaných změnách byl přítomen právě člověk. Totiž on jediný může změnu situace zaregistrovat, vyhodnotit a následně jednat dále tak, aby dosáhl maximálních výsledků, i přes nečekaný vývoj situace. Pokud člověk, který technologiím nastavuje filtry k odstranění nepotřebných informací, není schopen předurčit všechny možné vývoje a změny situací, tak logicky i technologie nebudou schopny zaznamenat přesně ty informace, které potřebujeme získat. Rozdíly mezi těmito dvěma pojmy budu podrobněji rozebírat v kapitole č. 4, nyní se pokusím popsat proces monitoringu a uvést i některé praktické příklady.

Monitoring lze jinými slovy vyjádřit, jako proces kontroly situace v průběžném čase a zároveň záznam monitorovaného prostředí na technický prostředek. Kontrolovat něco nebo někoho vyžaduje nepřetržité sledování objektu nebo jevu. Proč nepřetržité? Aby kontrola byla efektivní a maximálně splnila svůj účel, musí daný objekt či jev, monitorovat po celou dobu jeho působení. Tudiž je kontrolována a zároveň zaznamenávaná každá sekunda děje a pokud není takto učiněno, tak ty právě ty vynechané sekundy, mohou být právě rozhodující v procesu monitorování. Žádný člověk se nevydrží nepřetržitě koncentrovat na sledovaný objekt a proto se k tomuto účelu vyžívají technologie. Tyto technologie zaznamenávají informace, které si pak člověk má možnost přehrát, analyzovat a popřípadě použít k dalším účelům. Monitoring má oproti člověku velkou výhodu. Ty informace, které

technologie zaznamenaná, mohou být později využitelné nejen k analýze, ale také k prokazování některých skutečností. Člověk si samozřejmě také ukládá skutečnosti do paměti, ale nelze to toho bohužel nijak prokázat, zda člověk lže nebo mluví pravdu (jediná možnost je použití detektoru lži, ale ten není směrodatný, jelikož v současnosti existují různé techniky, kterými lze tento přístroj přelstít). U záznamů, pořízené technickými prostředky, máme jasný důkaz prokazující danou skutečnost. A to je oproti člověku podstatná výhoda.

2.1 Monitoring v praxi

V praktickém životě se monitoring využívá skoro ve všech oblastech. Jelikož je má práce zaměřena na průmysl komerční bezpečnosti, nebudu zde rozepisovat všechny možná odvětví, kde je monitoring aplikovatelný a uvedu zde některé příklady praktického využití monitoringu soukromými bezpečnostními agenturami. Tyto firmy mají rozmanité portfolio poskytovaných služeb, kde v převážné části poskytovaných služeb využívají právě metodu monitoringu.

- ▲ lokalizace osob
- ▲ monitoring vozidel
- ▲ monitoring zaměstnanců
- ▲ kontrola vstupů a výstupů u objektů
- ▲ monitoring objektu
- ▲ lokalizace mobilu
- ▲ kontrola převozu předmětů, peněz a cenin
- ▲ monitoring počítačů
- ▲ monitoring dětí, starých lidí a zvířat
- ▲ monitoring informačních a komunikačních sítí

Existuje samozřejmě i více možností využití, ale tyto výše jmenované jsou v praxi nejběžnější.

3 LIDSKÉ SLEDOVÁNÍ

Již v historii zpravodajství byl člověk jediným nositelem informací a zároveň i jediným, kdo tyto informace shromažďoval. Proces sledování v těchto dobách mohl člověk dělat pouze pomocí svých smyslů. Postupem času se začaly využívat různé technické prostředky, které člověku usnadňovaly tento proces. V dnešní době je v procesu sledování paralelně využíván jak samotný člověk, tak i technické prostředky. Důvodem je zvýšení kvality sledování člověkem technikou, která nahrazuje některé lidské nedokonalosti. V procesu sledování je ovšem člověk nenahraditelný a vždy bude. Důvod jeho nenahraditelnosti spočívá zejména v tom, že i když je ke sledování využívána technická výbava, tak výsledné informace technických prostředků musí stejně někdo analyzovat, vyhodnocovat, vyřazovat nepotřebné informace a vyhotovovat výsledné požadované skutečnosti. Někdo poté musí tuto technologii do zájmového prostředí implementovat a nainstalovat. Z toho plyne, že člověk se bez techniky může obejít, obráceně to ovšem nelze. Postavení člověka v procesu sledování je vždy primární a všechny další prostředky jsou a budou vždy na druhém místě.

3.1 Pozorování

Proces pozorování, jako jedna z metod sledování, kde se k poznávání objektů a jevů využívají lidské smysly, se z hlediska kvality a objektivity považuje za základní způsob sledování. Jedná se o proces, při kterém se snažíme získávat informace o daném předmětu či jevu, prostřednictvím lidských smyslů.

Při pozorování dochází k činnosti, kdy má být něco postřehnuto. Tyto postřehy jsou realizovány pomocí lidských smyslů a vyvolávají poznatky, ze kterých poté vznikají informace. Čím více smyslů zapojíme do procesu sledování, tím bude výsledná informace přesnější a objektivnější. Obecná teorie pozorování dosud nebyla zpracována, ale z historického hlediska se považuje za nejstarší metodu sociologie a psychologie.

3.1.1 Psychologické pozorování

Samotnému procesu pozorování je nadřazený proces vnímání. Vnímání je pro každého člověka velmi důležité, jelikož má díky tomuto procesu přehled o vnějším světě. Vnímáním zachycujeme z okolního světa vše, co působí na naše smysly a vytváříme si

subjektivní pohled na objektivní realitu. Proces pozorování můžeme tedy zařadit z psychologické hlediska do jednoho z druhů vnímání.

Jelikož pozorování je psychologický proces a každý člověk je zcela odlišný v psychických vlastnostech a předpokladech, tak ne každý člověk může být dobrým pozorovatelem. Nejdůležitější vlastností pozorování je soustředěnost. Soustředěním se snažíme naše vnímání zaměřit na námi předem stanovené cíle a udržet pozornost na jevech, které jsou pro nás v dané chvíli nejdůležitější a zároveň se snažit nevnímat veškeré nepodstatné postranní jevy, působící v danou chvíli na naše lidské smysly.

Je obecně známo, že člověk vnímá vše, co v danou chvíli působí na jeho smysly. Ovšem člověk si uvědomuje a subjektivně vnímá jen ty jevy, na které je v daný moment soustředěný a ty si poté ukládá do paměti. Pokud tedy pozorujeme nějaký předmět či jev, tak výsledná objektivní realita se u nás v paměti uloží jako subjektivní pohled a bude s pravdivou realitou srovnatelná natolik, nakolik jsme byli v danou chvíli pozorování soustředěni. Kvalitní pozorování předpokládá tedy jasné vytyčení cílů a podřízení se jim.

Dobří a zkušenější pozorovatelé mají vypracovaný svůj vlastní systém pozorování. Zaměřují se především na ty podrobnosti a detaily, které jsou z hlediska cíle pozorování podstatné. Jelikož musejí být veškerá fakta později dokumentována, musejí být pozorovatelé připraveni a předem znát, co přesně budou muset později dokumentovat a popisovat. Na základě těchto znalostí mohou v procesu pozorování o daném pozorovaném jevu efektivněji přemýšlet, analyzovat ho, nacházet různá spojení, uvědomovat si smysl vnímaných faktů a tím zvyšovat efektivitu výsledných informací. Výsledné pozorování a budoucí dokumentace bude tedy rapidně kvalitnější oproti neznalosti budoucích kroků.

3.1.2 Detektivní pozorování

Detektivní pozorování je využíváno nejen v soukromé sféře, ale také ve státní, jako například metoda vyšetřování trestné činnosti. V soukromé sféře poskytování soukromých detektivních služeb se mezi nejvýznamnější metody řadí detektivní pozorování, které je hlavním zdrojem získávání informací.

Při pozorování je vždy vytyčený určitý zájmový objekt sledování. Monitoring či pozorování zájmového objektu může být prováděno skrytým nebo neskrytým způsobem,

kde jejich rozdíly jsou popsány v první kapitole. Podstatná je znalost zájmových objektů při procesu pozorování v soukromé detektivní činnosti.

Mezi zájmové objekty pozorování řadíme:

- ♣ Zájmová (prověřovaná, rozpracovaná, dohledávaná apod.) osoba nebo skupina osob.
- ♣ Prostor či jiné neživé objekty.
- ♣ Probíhající skutkový děj. [1]

3.1.2.1 *Cíle detektivního pozorování*

- ♣ Zmapování denního režimu zájmové osoby.
- ♣ Zmapování styků – styková báze.
- ♣ Zjištění významných informací o jednání a chování zájmové osoby (zájmového objektu).
- ♣ Zjištění a zadokumentování a tím potvrzení předpokládané činnosti zájmového objektu, která je podstatou objednávky (zakázky požadavku) zákazníka (klienta).
- ♣ Zjištění významných informací o podezřelých zájmových prostorách (neživých objektech), jež jsou v zájmu soukromé detektivní činnosti. [1]

Pokud nám tyto informace někdo neposkytne, tak je zpravidla nelze získat jiným způsobem než jejich vysledováním (vizuální kontrolou, pozorováním nebo monitoringem).

Je nutné podotknout, že zajištění detektivního pozorování není snadnou ani levnou záležitostí. Pouze ve špatných detektivkách ho může provádět jeden soukromý detektiv. Soukromý detektiv provádějící sledování (pozorování) je determinován fyziologickými a psychickými možnostmi člověka. Žádný člověk není schopen dlouhodobého pozorování a navíc ještě souběžně s analyzováním naprosto neznámé situace a informací sledováním (pozorováním) získávaných. Detektiv-pozorovatel je tudíž vystaven značnému psychickému a fyzickému zatížení na rozdíl od představ zadavatele, klienta, který prověřovanou osobu či prostředí dokonale zná. [2]

Dlouhodobá schopnost kvalitně a soustředěně vnímat není pro člověka typická, proto jsou využívány technické prostředky, které toto zvládají lépe.

3.1.2.2 Účel detektivního pozorování

- ✦ Získat přehled o celkové činnosti zájmové osoby obecně v určitém časovém úseku.
- ✦ Získat přehled, potvrdit nebo vyvrátit předpoklady u zájmové osoby o kontaktech, se kterými se zájmová osoba stýká.
- ✦ Zjistit, vyvrátit či potvrdit návštěvy zájmové osoby v určitém časovém úseku v určitých místech.
- ✦ Zjistit, potvrdit či vyvrátit informace o předávání (přebírání) určitých předmětů, věcí, popřípadě jejich ukryvání, včetně míst úkrytu, či jejich vyjímání z úkrytu.
- ✦ Zjistit, potvrdit či vyvrátit předpoklady o používání určitých motorových vozidel zájmovou osobou a místa jejich parkování.
- ✦ Popřípadě zjistit, potvrdit či vyvrátit další informace o zájmové osobě.
- ✦ Získat takové informace, aby se z nich daly abstrahovat nové. [3]

3.1.2.3 Fáze detektivního pozorování

- ✦ Příprava soukromého detektivního pozorování.
- ✦ Vlastní realizace (průběh) vizuální kontroly.
- ✦ Shromáždění a třídění poznatků z vizuální kontroly.
- ✦ Doplnění neúplných informací informacemi z evidencí a registrací.
- ✦ Analýza (interpretace) informací a jejich využití v rámci dalších informací získaných pomocí dalších metod soukromé detektivní činnosti. [3]

3.2 Lidské smysly jako nástroj sledování

V kapitole č. 3.1 byl popisován jeden z pěti základních lidských smyslů, který je z hlediska kvality a účinnosti nejvyužívanějším nástrojem sledování. Zbývají nám ovšem další čtyři lidské smysly, které mohou velmi dopomáhat v procesu sledování. Pomoc spočívá v zachycení dalších informací v procesu pozorování, které lidské oko nemá z technických důvodů možnost zachytit. Po sběru těchto vedlejších informací můžeme analýzu v procesu pozorování zúžit počtem informací o sledovaném objektu a vytvořit si objektivnější a reálnější pravdu. Druhý v pořadí lidských smyslů, z hlediska efektivnosti a kvality sběru informací v procesu sledování, je sluch.

Prostřednictvím komunikace může člověk nejsnáze vyjádřit své myšlenky a tudíž lidská slova obsahují obrovský počet informací, které by pozorovatele mohly přiblížit ke stanovenému cíli. Využívání lidského ucha, jakožto nástroje sledování, mluvíme o odposlechu informací. Existují mnoho způsobů odposlechu, ale mezi nejzákladnější způsoby patří:

- ♣ Neskryté - jež spočívá na bezprostředním, osobním poznávání objektu odposloucháváním,
- ♣ Skryté – posluchač skrývá svou funkci posluchače.

Odposlech informací má nevýhodu vzdálenosti posluchače od objektu. Lidské ucho má své omezení slyšitelnosti a tudíž se musí posluchač pohybovat velmi blízko objektu, což při skrytém způsobu odposlouchávání může velmi lehce vyústit k prozrazení posluchače. Tento problém řeší současné technologie, o kterých budu psát v kapitole č.4.

3.2.1 Lidské smysly využité v praxi sledování

Popisovat každý lidský smysl využívaný při sledování, by bylo velmi obsáhlé, proto uvedu nejzákladnější a nejběžnější využití v praxi:

- ♣ odezíraní řeči
- ♣ porozumívání gestikulaci
- ♣ vyhodnocování požívání alkoholu
- ♣ vyhodnocování příchuti

- ♣ rozpoznání lži
- ♣ identifikace předmětu pomocí hmatu
- ♣ identifikace zápachu
- ♣ rozpoznání pohlaví pomocí sluchu

Výše uvedené možnosti jsou jen příklady nejběžnějšího využití sluchu v procesu sledování. Tyto příklady nám zjednodušují analýzu dané situace a pomáhají k vybírání potřebných informací, které vedou k úspěšnému dosažení cíle.

4 TECHNICKÉ PROSTŘEDKY SLEDOVÁNÍ

Současná doba, kde jsou technologie na vysoké úrovni, nám tyto technické vymoženosti zjednodušují život a práci ve všech odvětvích života. V oblasti průmyslu komerční bezpečnosti nám vědci přinesly rozmanitou škálu technických prostředků, které nahrazují některé nedokonalosti lidských smyslů, jenž snižují kvalitu práce a tedy i výsledků sledování. Některé technické prostředky ovšem neslouží pouze k nahrazení lidských smyslových nedostatků v procesu sledování, ale mají účel např.:

- ♣ Maskování pozorovatele a tím zvýšení jeho utajení.
- ♣ Efektivnější mobilitu pozorovatele.
- ♣ Vzdálené komunikace mezi pozorovateli, pokud se jedná o proces sledování, v němž se účastní více pozorovatelů.
- ♣ Uchovávání vysledovaných informací, nasbíraných během sledování.
- ♣ Zaznamenávání přesného obrazu a to jak ve statickém, tak i v dynamickém stavu (fotografie a video).
- ♣ Nahrávání zvukových stop.

Bez technických prostředků se člověk při sledování osob a věcí v dnešní době už neobejde. Spoléhat se ovšem pouze na tyto prostředky je také špatný postoj, jelikož v hlavní chvíli, kdy chceme něco vyzpozorovat, odposlechnout, vyčuchat, nahmatat nebo ochutnat, musí tyto děje provést samotný člověk a hlavně to musí provést tak, aby vyzpozoroval využitelné informace o objektu, které povedou k dosažení vytyčeného cíle sledování. Technika může samozřejmě tyto informace také detekovat a zaznamenávat, ovšem každá situace je jedinečná a předem naplánovat všechny možné aspekty, které mohou zapříčinit změnu předpokládaného vývoje situace, je nemožné. V praxi nastávají vždy nějaké neočekávané situace, jenž se vymykají plánu a zareagovat na tyto změny může pouze a jen člověk. Proč pouze člověk? Odpověď je poměrně jasná. Člověk má oproti technice možnost vnímat danou situaci, analyzovat ji, vyhodnocovat a hlavně na ní reagovat. Technika může provádět pouze ty instrukce, které člověk předem naprogramoval. Pokud ovšem sám člověk nemůže předem dokonale odhadnout přesný vývoj situace a tudíž nemůže naprogramovat všechny možnosti řešení situací, tak jakmile nastane nějaká předem

neočekávaná situace, technika na tuto změnu nedokáže zareagovat a na tom může celý proces sledování zkolabovat.

Podstatné je rozlišovat o jaké sledování se jedná. Jsou samozřejmě situace, kdy ke sledování není zapotřebí přítomnost člověka a můžeme nasadit pouze technologii, která bude monitorovat situaci a sbírat informace. Většinou se jedná o získávání informací, které mohou později posloužit k vyšetřování či dalším krokům budoucího sledování. Nejlepší a nejefektivnější možností v každém sledování je kombinace klasického pozorování člověkem s monitoringem, nebo-li s technikou. Pokud budeme porovnávat kombinovanou formu sledování, kdy člověk může v procesu sledování analyzovat situaci, přizpůsobovat se jí a zároveň využívat technické prostředky, nahrazující lidské nedostatky, s formou, kdy jsou ke sledování využity pouze technologie nebo samotný člověk, tak z hlediska jednoduchosti a finančních nákladů je druhá forma přívětivější. Ovšem z hlediska kvality a maximálního výsledku sledování je kombinovaná forma mnohem efektivnější.

I když se technologie velmi rychle vyvíjejí a každým dnem vznikají nové a nové možnosti, tak přesto člověk vždy zůstane v procesu sledování na prvním místě a žádnou technikou nemůže být nahrazen. Technika člověku ulehčuje sledování a nahrazuje lidské nedostatky k maximálním výkonům při sledování, tudíž vývoj technologií v této oblasti můžeme s radostí uvítat a snažit se je postupně začleňovat do procesu sledování jako výpomocný prvek.

Jelikož je tato práce zaměřena na proces sledování v oblasti průmyslu komerční bezpečnosti, kde se sledování využívá zejména v soukromé detektivní činnosti, tak uvedu technické prostředky, které doplňují a usnadňují soukromému detektivovi jeho činnost.

Technické prostředky jsou nenahraditelné v technické stránce dokumentace, kdy zejména při dokumentování důkazů je následný lidský popis nepřesný. Dokumentace např. prostřednictvím měřítka délky nebo časomíry. Dokumentace technickými prostředky je daleko serióznější a objektivnější, proto získávají na své důležitosti v komerční bezpečnostní činnosti, kde jsou i součástí nabízené ceny a zároveň v ceně vyžadovány klientem.

Tyto prostředky, vykonávající monitoring, jsou efektivní a mohou nám poskytnout mnoho cenných informací k budoucím krokům, ovšem výsledné informace nám většinou neodpoví na ty hlavní otázky, které nás zajímají.

4.1 Technické prostředky detektivního pozorování

K nejčastějším prostředkům užívaným při detektivním pozorování a dokumentování patří zejména:

1. Vozidla (Mělo by se jednat o nenápadné vozidlo, které nebude poutat pozornost, například Škoda Fabia, ale vozidlo by mělo být zároveň i dostatečně rychlé).
2. Mobilní úkryty – maskovaná vozidla:
 - ♣ maringotky
 - ♣ obytné přívěsy
3. prostředky usnadňující vidění:
 - ♣ dalekohledy
 - ♣ přístroje pro noční vidění
4. prostředky používané pro dokumentování:
 - ♣ fotoaparáty (otevřené, kamuflované)
 - ♣ videokamery a digitální kamery (otevřené, kamuflované, s infraosvětlením)
 - ♣ magnetofony, diktafony (otevřené, kamuflované)
5. prostředky používané pro komunikaci:
 - ♣ vysílačky
 - ♣ mobilní telefony [3]

Dále uvedu podrobněji pouze některé z výše uvedených prostředků a to z důvodu rozsáhlosti dané problematiky.

4.2 Technické prostředky používané pro nahrávání

Při použití technických prostředků za účelem nahrávání sledovaného objektu v oblasti detektivní činnosti se využívá převážně kamuflovaná (skrytá) forma. Důvodem je zaznamenání objektivní informace, kdy objekt nemá tušení, že je sledován a tudíž vytěžené a zaznamenané informace budou odpovídat přesné realitě. K nejčastějším prostředkům kamuflovaného nahrávání patří zejména diktafony, fotoaparáty a videokamery

4.2.1 Diktafony

Tento technický prostředek je elektronický přístroj, sloužící k zaznamenávání zvuku a především mluvené řeči.

Diktafon se vyvinul jako druh magnetofonu vybavený pouze těmito základními funkcemi: mikrofonom, záznamovou a čtecí jednotkou a malým reproduktorem. Většinou měly také vstup pro přídatný mikrofón. Starší typy měly možnost napájení z elektrické sítě nebo z baterií, novější pouze z baterií.

Původním záznamovým médiem byla magnetofonová páska, od 70. let 20. století uložená v kazetě o rozměrech $100 \times 64 \times 8$ mm. Postupná miniaturizace vedla k zavedení speciálních mikrokazet pro diktafony o rozměrech asi $50 \times 33 \times 7$ mm. Pro zvýšení záznamové kapacity mohly některé diktafony pracovat s poloviční rychlostí posuvu. Pro usnadnění orientace v záznamu měly určité modely mechanické počítadlo otáček.

Diktafony s analogovým záznamem na magnetofonovou pásku byly postupně na přelomu 21. století vytlačeny diktafony digitálními bez mechanicky pohyblivých dílů. V nich je zvuk přeměňován na binární data a komprimován, např. do formátu MP3 či AMR. V tomto formátu je uložen do paměti a může být nejen přehráván, ale i přenesen, např. pomocí rozhraní USB. K výhodám digitálních diktafonů patří nižší spotřeba elektrického proudu a vyšší záznamová kapacita. [5]

4.2.2 Fotoaparát

Fotoaparát je zařízení sloužící k pořizování a zaznamenání fotografií. Každý fotoaparát je v principu světlotěsně uzavřená komora s malým otvorem (nebo nějakou složitější optickou soustavou – objektivem), jímž dovnitř vstupuje světlo a nějakým druhem světlocitlivé záznamové vrstvy na druhé straně, na níž dopadající světlo kreslí obraz. [6]

4.2.3 Kamery

Kamery jsou nejvyužívanějším prostředkem v detektivním sledování. Obsahují v sobě funkci záznamu zvuku, tudíž nahrazují diktafon a zároveň lze zachytit i jeden určitý okamžik a vytvořit fotografii. Dalo by se říci, že kamery mají multifunkční vlastnost

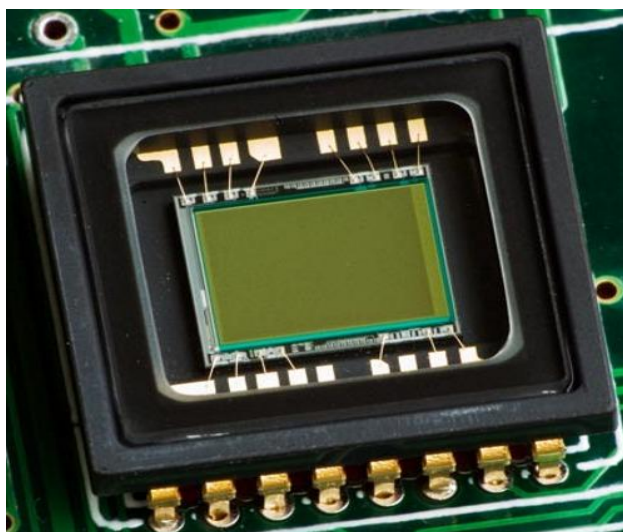
dokumentování. Výhoda oproti fotoaparátu je ta, že kamera může zachytit více jak jeden okamžik a vytvořit tedy přesný situační záběr bez přerušení.

4.2.3.1 CCD Technologie

CCD je elektronická součástka používaná pro snímání obrazové informace. Uplatnění má například ve videokamerách, digitálních fotoaparátech, faxech, scannerech, čtečkách čárových kódů, ale i řadě vědeckých přístrojů, jakými jsou například astronomické dalekohledy.

CCD využívá podobně jako všechny ostatní světlocitlivé součástky fyzikálního jevu známého jako fotoefekt. Tento jev spočívá v tom, že částice světla foton při nárazu do atomu dokáže přemístit některý z jeho elektronů ze základního do takzvaného excitovaného stavu.

Zkratka CCD pochází z anglického Charge-Coupled Device, což v překladu znamená zařízení s vázanými náboji. [7]

Obr. č. 1 CCD v kameře

4.2.3.2 Důležité kritéria pro výběr kamery

- ✦ Rozlišovací schopnost kamery a objektivu s ohledem na rozlišení potřebných detailů tak, aby byly v zorném poli podchyceny nezbytné informace.

- ♣ Spojení kamery a objektivu tak, aby byla zajištěna správná funkce v předpokládané nominální a maximální hodnotě osvětlení.
- ♣ Vyvážení bílé barvy u barevných kamer.
- ♣ Zajištění zálohovaného napájení. [8]
- ♣ Snadná obsluhovatelost
- ♣ Rozměry kamery – tato vlastnost je v procesu skrytého sledování podstatná pro kamufláž

4.3 Špionážní technika

V procesu sledování osob a věcí se musíme občas propracovat k informacím, které nám mohou pomoci ke splnění našeho cíle. Informace se dají rozdělit z hlediska přístupu k nim na veřejné a tajné. Jelikož je sledování z větší části prováděno skrytou formou a to důvodů, které jsem popisoval v předešlých kapitolách, logicky z toho vyplývá, že pro dosažení cíle nás budou zajímat a zároveň pro nás budou užitečné právě tajné informace. K získání takovýchto informací nám slouží takzvané „špionážní techniky“.

Tyto techniky se využívají k získávání informací, které nelze získat z otevřených zdrojů a veřejná osoba k nim nemá povolený přístup. Jedná se vždy o informace, které jsou považovány za tajné a vyzrazení těchto informací by mohly způsobit majiteli velké újmy. Získáváním těchto informací se zabývá nejen státní sektor, ale i soukromý, kde se v dnešní době začínají tyto techniky využívat čím dál častěji. Nejčastějším cílem je sběr tajných informací a krádeže technologií u konkurence za podnikatelskými účely. Tato forma výzvědné činnosti, která je pojmenovaná jako „Průmyslová špionáž“, se dočkala největšího vzrůstu v 90. letech. Soukromé firmy nebo jednotlivé fyzické osoby byly k těmto činnostem najímány poměrně často a v dnešní době se zakázky na tyto praktiky rapidně zvyšují. Průmyslová špionáž se nyní považuje za nejaktuálnější téma a zároveň za největší problém v oblasti komerční bezpečnosti.

Pokusím se tedy popsat některé z nejvýznamnějších technik této činnosti.

4.3.1 Elektronický odposlech

Většina firem provádí velkou část svých transakcí či řízení prostřednictvím radiového vysílání (mobilní telefony, monitorovací systémy, systémy pro ostrahu budov, faxy, dálnopisy, apod.). Dnešní moderní monitorovací systémy jsou schopny odposlechu zvuku či obrazu pomocí mikrovlnné či rádiové techniky (odposlech faxů, odposlech informací ze záření monitorů, apod.). A právě tento vysoký stupeň elektronizace organizace vede k nutnosti chránit svá elektronická, komunikační a informační zařízení, neboť ty se stávají nejčastějším terčem sledování a odposlechů. [9]

4.3.2 Telefonní odposlech

V době mobilních telefonů donedávna existoval omyl ohledně jejich možného odposlechu. Mobilní operátoři často tvrdili, že mobilní telefony jsou bezpečné a není možné je odposlouchávat. Ano, tak tomu opravdu do roku 1994 bývalo, dokud ovšem švédské zpravodajské služby nepřišli na metodu, jak tento problém odstranit. V současnosti není téměř pro nikoho nemožné tuto metodu při patřičném vybavení zvládnout. Modernější bezdrátové pevné telefonní přístroje mají sice implementovanou jakousi slabou ochranu proti odposlechu, kterou však není těžké při patřičných znalostech překonat. Např. v Británii tyto telefony fungovali ve dvou pásmech (49MHz a 1900 Mhz – zde je určitá paralela s mobilní komunikací). Paradoxem je, že pokud přístroj vysílá na nízkém pásmu, lze do vzdálenosti 200 m od cíle umístit obyčejný přijímač, naladit frekvenci a pak pouze monitorovat hovory (daný bezdrátový telefon pak vysílá po určitou dobu na stejném pásmu). [9]

4.3.3 Rádiový odposlech

Miniaturní rádiové vysílače („štěnice“) mohou být maskovány do jakékoliv věci, jejíž velikost ukrytí vysílače dovoluje. Většina radiomikrofonů pracuje v pásmu 30 Mhz – 25 Ghz, přičemž všeobecně platí, že čím nižší kmitočet, tím mohutnější přístroj a větší dosah. Kvůli složitějšímu zachycení se používají atypické modulace. Miniaturizované přijímače jsou definované jako „prostředky rychlého nasazení“, což znamená, že většinou fungují jako záloha či podpora již existujícího odposlechového kanálu. Jednou z největších akcí umístování štěnic v historii se během studené války stala dohoda mezi USA a SSSR o vzájemném poskytnutí lepších budov pro velvyslanectví uzavřená v roce 1968. Obě země

si měli vzájemně v Moskvě a Washingtonu nechat postavit budovu mezinárodního velvyslanectví. Jenže USA naivně věřilo Sovětům, že myslí vše upřímně a díky tomu dostali budovu prošpikovanou odposlechovými zařízeními. Rusové dokonce udělali to, že do betonu přimíchali velké množství funkčních i nefunkčních čipů, díky čemuž se těžko rozlišovalo, která štěnice ve zdi je funkční a která není. [9]

4.3.4 Počítačová špionáž

V době globální informatizace světa, kdy většina firem a organizací vytváří své informační báze dat a datové sklady, je velmi snadné nejen potenciálního konkurenta zneškodnit vyřazením výpočetní techniky, ale také vytěžit jeho datové sklady a získat tak zajímavé informace o konkurenci. Právě pro tento účel jsou firmami zaměstnáváni různí šikovní hackeři a počítačové bezpečnostní experti. V některých společnostech již tento systém začíná pomalu a jistě přerůstá do paranoidní ochrany dat před samotnými zaměstnanci organizace, takže nakonec jsou informace přístupné pouze úzké elitě TOP managementu dané organizace, pro jejich práci však nejsou příliš efektivně využitelné. A tak vznikají data pro data. Podívejme se však na typické druhy počítačové špionáže, kterou je možné využít v kontextu průmyslové špionáže:

- napadení a likvidace počítačové sítě / databázových serverů
- odposlech informačních kanálů / datové komunikace
- podvržené informace / transakce

Metod, jak výše uvedených cílů dosáhnout existuje nepřehledné množství – počítačové viry, spamming, cracking, akce přímého napadení, skryté transakce, sledování paketů, skenování počítačové sítě, napadení uživatelských účtů, apod. - vždy je nutné jasně definovat, čeho chceme dosáhnout a vědět jaké výpočetní prostředky nám jsou dostupné. [9]

5 PRÁVNÍ PODSTATA SLEDOVÁNÍ

Proces sledování v oblasti průmyslu komerční bezpečnosti je z právního hlediska velmi složitý proces. Jelikož se tato metoda využívá zejména k vysledování porušování zákona, porušování pravidel, omezování osobní svobody, porušování základních lidských práv a dalších deliktů, provádí se sledování převážně skrytým způsobem. Důvod skrytého způsobu sledování jsem vysvětloval v první kapitole, tudíž nebudu znovu rozebírat jeho podstatu. Podstatné je ovšem to, že pokud provádím jakékoliv děje skrytým způsobem, tak se musím sám sebe nejprve zeptat, zda-li to mohu, nebo nemohu z hlediska právního konat. A to je ta hlavní otázka, kterou se budu v této kapitole zabývat a na kterou by měl umět odpovědět každý člověk, který chce provádět sledování.

5.1 Rizika při sledování osob

V procesu sledování se můžeme dostat v nějakých situacích k porušování trestných ustanovení a ze sledování se ihned stává trestný čin. Z tohoto důvodu není nutné znát všechny psané zákony a vědět v jakých situacích je sledování zákonné či není. Podstatné je, aby pozorovatel měl právní zájem ke svému sledování. Pokud tento právní zájem bude mít vždy ošetřený, tak bude vždy schopen při jakémkoliv problému vysvětlit, že prováděl sledování legálně. Dvěma největšími právními problémy při sledování mohou být v současné době velmi známé pojmy „stalking“ a „voyerství“.

5.1.1 Stalking

Pojem „stalking“ se začal používat v devadesátých letech v USA a označoval způsob chování, kdy se pachatel zaměří na nějakého člověka, po němž potom slídí, pronásleduje ho, obtěžuje, hrozí mu, případně ho fyzicky napadá a ve vzácných případech dokonce usmrtí. Takovéto chování vyvolává u oběti pocit strachu. Třebaže se výraz stalking objevil teprve nedávno, velice rychle se ukázalo, že problémům spojeným s tímto jevem by se měla věnovat větší pozornost. Platí to pro politiky, justici, lékařství, policii a mnoho dalších společensky relevantních oblastí. Výrazem této skutečnosti je i konference Německé soudcovské akademie, která se konala v roce 2005 ve Wustrau a která se tomuto tématu rovněž věnovala. [10]

5.1.2 Nebezpečné pronásledování

Stalking byl velkým problémem na celém světě a bohužel neexistovala žádná právní úprava, která by tento čin vymezovala a hlavně postihovala.

Počátkem roku 2010 došlo k několika zásadním změnám v legislativě a mnohé z nich se týkají Trestního zákoníku. Zákon 40/2009 Sb. zavedl speciální paragraf §354 pro stalking, neboli nebezpečné pronásledování jednoho člověka jiným, podle kterého může policie zakročit již v počátku a ne, jako tomu bylo dosud, až poté, kdy pronásledování přeroste ve fyzické násilí. Nyní za nebezpečné pronásledování (stalking=slídění), a to i prostřednictvím mobilu či e-mailu, hrozí až 3 roky vězení. [10]

5.1.3 Voyerství

Voyerství se dá označit jako tendence sledovat jiné osoby při sexuálním nebo intimním chování a řadí se mezi sexuální úchytky, což se je možno vyjádřit jako porucha chování. Ovšem tato úchytka není trestná. Pokud člověk při tomto činu nenarušuje veřejný pořádek, veřejnou mravnost, majetkové práva nebo osobní svobodu, tak není považovaný za trestný. Tento příklad uvádím z důvodu toho, že se s tímto problémem mohou setkávat soukromí detektivové, kteří provádějí zakázku, týkající se nevěry klienta a dostávají se do situací, kdy opravdu musejí sledovat objekt při sexuálních a intimních chováních. Proto je nutné mít vždy právní zájem na toto sledování.

5.2 Právní hledisko sledování v oblasti soukromé detektivní činnosti

Pro činnost soukromého detektiva je nutné mít na paměti, že každý soukromý detektiv či soukromá bezpečnostní agentura se řídí stejnými zákony jako každý občan. Tento fakt omezuje každého soukromého detektiva při provádění své práce. Proto je nutné znát některá důležitá omezení, které má každý občan a tedy i soukromý detektiv podle současné trestněprávní úpravy. Tyto omezení nám vymezují následující paragrafy:

- ♣ §180 – neoprávněné nakládání s osobními údaji
- ♣ §181 – poškozování cizích práv
- ♣ §182 – porušování tajemství dopravovaných zpráv

- ♣ §208 – neoprávněný zásah do práv domu, bytu nebo nebytového prostoru – instalace techniky
- ♣ §317 – ohrožení utajované informace – sběr takovýchto údajů
- ♣ §354 – nebezpečné pronásledování [11]

Těmito paragrafy může stát postihnout soukromého detektiva při vykonávání jeho činnosti. Velmi podstatný je také zákon o ochraně osobních údajů 101/2000 Sb, jelikož soukromý detektiv dennodenně přichází do styku s takovými údaji a paragrafy §180 a §317 určují postihy za nesprávné nakládání právě s těmito osobními údaji.

Paragraf §208 může postihnout soukromého detektiva při instalaci špionážní nebo monitorovací techniky do domu, bytu nebo nebytového prostoru, aniž by měl souhlas majitele objektu.

5.3 Špatná pověst soukromé detektivní činnosti

Dne 6.9.2011 vystoupil v parlamentní sněmovně prezident ASBS ČR, JUDr. Jiří Kameník před komisí pro obecní policii a komerční bezpečnost, kde prosazoval návrh zákona o soukromých bezpečnostních službách. Snažil se zde poukázat na to, že soukromá detektivní činnost není taková, jakou ji za poslední rok jednotliví redaktori, ale i někteří politici, prezentovali a s čím spojovali soukromé bezpečnostní služby a detektiva. Soukromý detektiv byl spojován s nelegálním odposloucháváním telefonních hovorů, instalováním odposlechů bez souhlasu majitele objektu, prodejem částí vyšetřovacích spisů, vydíráním, pronásledováním a přijímáním zakázek na špionáž či kontrašpionáž vůči svému či jinému státu. JUDr. Jiří Kameník obhajoval tyto tvrzení vůči detektivním agenturám takto:

Spojování soukromého detektiva s instalacemi odposlechů, provádění telefonních odposlechů, prodejem částí vyšetřovacích spisů či soudních spisů je ale logický nesmysl. K takové činnosti má stejný přístup pekař, instalatér, automontér, lékař a vůbec nepotřebují koncesi soukromého detektiva. Naopak k tomu stačí být u „toho“, tedy být u obsahu odposlechů, u vyšetřovacích spisů, spravovat městský kamerový systém, kterým je spolehlivě zaznamenáván pohyb každého občana. Tedy musíte být soudcem, soudním úředníkem, státním zástupcem, policistou, strážníkem, státním úředníkem, prostě tou

osobou, která se takovou věc může obstarat. Prodej odposlechových zařízení stát mimochodem nezakazuje. [11]

Všimli jste si, že instalatér nebo pekař s tím nemá nic společného, stejně jako soukromý detektiv? Statistiky jasně hovoří kolik soukromých detektivů provádělo tuto činnost a z ní bylo obviněno nebo postaveno před soud. Není znám jediný případ za posledních 20 let. Můžeme však lehce spočítat, kolik policistů, soudců a úředníků bylo z takové činnosti obviněno, ale bohužel, ne vždy tvrdě potrestáno. [11]

Z projevu JUDr. Jiří Kameníka vyplývá to, že soukromí detektivové se snaží vykonávat svojí činnost a pomáhat občanům řešit jejich problémy. Bohužel postrádání zákona o soukromých bezpečnostních služeb tuto činnost velmi ztěžuje a v jistých chvílích i špiní. Problematika návrhu zákona soukromých bezpečnostních služeb je velmi obsáhlá a v této práci se jí nebudu věnovat. V danou se soukromý detektiv, pokud chce vykonávat správně a hlavně legálně svojí činnost, musí přizpůsobit současné legislativě a znát veškerá omezení a práva, se kterými by se mohl setkat při výkonu své činnosti. Kapitola č. 5.2 měla ty nejhlavnější omezení shrnout.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 DETEKTIVNÍ SLEDOVÁNÍ V PRAXI

V teoretické části práce jsem se snažil popisovat pojmy sledování a monitoring, jako obecný proces, kde jsem se zejména opíral o průmysl komerční bezpečnosti a využívání procesů v této oblasti. Praktická část se bude zabývat propojením obou procesů, s cílem poukázat na to, jak může v praktickém životě jejich vzájemná součinnost přispívat k získávání kvalitnějších a objektivnějších informací. Jelikož se zaměřuji na oblast průmyslu komerční bezpečnosti, budu toto propojení popisovat v odvětví, které tyto procesy využívají nejčastěji. Jedná se odvětví soukromých detektivních služeb.

6.1 Problematika soukromých detektivních služeb

Při detektivním sledování je nejdůležitější vyzorovat nebo zaznamenat co neobjektivnější informace. Ke splnění takového úkolu musí být detektivní sledování kamuflované a dle možností a okolností by měla být vzdálenost od pozorovaného objektu co nejmenší. Sledování v reálném životě není zdaleka tak jednoduché, jako v televizních seriálech nebo filmech. Na rozdíl od státních detektivů jsou soukromí detektivové limitováni zejména finanční stránkou zákazníka, využívající jejich soukromých služeb, tudíž dochází ke kompromisům mezi cenou za službu a prvky, využití ke splnění zakázky. Tyto prvky mohou být následující:

- ♣ Počet soukromých detektivů při plnění zakázky (při sledování)
- ♣ Počet vozidel a dalších zařízení, sloužící k přemístování soukromého detektiva
- ♣ Metody využití k získání informací pro pozdější vývoj sledování
- ♣ Prostředky využívané k získávání a zaznamenávání informací
- ♣ Prostředky sloužící ke komunikaci
- ♣ Prostředky sloužící ke kamuflování soukromého detektiva
- ♣ Prostředky usnadňující proces sledování.

Z logického hlediska je zřejmé, že člověk by chtěl využít co nejvíce detektivů, vozidel, metod a technických prostředků k dosažení svého cíle. Ovšem v reálném životě a to

zejména v soukromé sféře je to finančně velmi náročné a tudíž pro většinu lidí nemožné. Proto se soukromé detektivní firmy snaží zákazníkovi nabídnout, s ohledem na náročnost zakázky, co nejnižší cenu a zároveň se snažit touto cenou pokrýt co nejvíce výše zmiňovaných prvků ke splnění klientovy zakázky. Dostávám se k podstatné věci této kapitoly a tím jsou finanční náklady vynaložené za samotného detektiva. Soukromý detektiv je nejdražší článek sledování, jelikož je placen hodinovou sazbou. V teoretické části jsem se několikrát zmínil, že žádná sledovaná akce se nedá dokonale předpovědět a tudíž v praxi nastávají situace, kdy je například soukromý detektiv či detektivové nuceni zůstat na jednom místě třeba i po dobu několika hodin a hlídat, zda subjekt nevyšel z objektu. Tyto hodiny, kdy se v podstatě nic neděje, jsou placené a pokud nemáme informace kam se sledovaný subjekt může následně přemístit, je tato metoda nezbytná k pozdějším dalším krokům vedoucí k cíli. Toto byl jen příklad toho, že je pro zákazníka finančně velmi náročné platit za takovéto akce, kde navíc není žádná garance toho, že se získá právě ty informace, které potřebuje znát. Tuto finanční problematiku řeší soukromé detektivní firmy technickými prostředky, které za prvé dopomáhají a zjednodušují detektivovi práci, za druhé eliminují některé determinující vlastnosti lidských smyslů a za třetí výrazně snižují náklady spojené s provedením některých operací, vedoucí ke splnění zakázky. Některé tyto technické prostředky nejen řeší tyto tři problémy, ale mají zároveň vlastnost zaznamenávat skutečnosti, které se dají později využít nejen k analýze a k předání dokumentace klientovi, ale například i jako podklad k prokazování skutečností.

6.2 Technické prostředky soukromé detektivní činnosti

Jak již bylo v mé práci řečeno, technické prostředky se v soukromé detektivní činnosti využívají poměrně často, kde každý z těchto prostředků plní svojí danou úlohu. V kapitole 4.1 vyjmenovávám využívané prostředky v praxi a záměrně jsem v té kapitole neuvedl technický prostředek, který budu následně velmi detailně popisovat. Jedná o GPS lokátor.

6.3 GPS lokátor

GPS Lokátor je technický prostředek, využívající právě GPS k určování polohy. Tento lokátor se v soukromé detektivní službě využívá čím dál tím častěji a v budoucnu s vývojem technologií může vyřešit problematiku sledování vozidel. Nebudu zde do detailu rozebírat tuto problematiku, ale kdybychom se na toto téma okrajově podívali, zjistíme, že

největším problémem, jak jsem již v kapitole č. 6.1 popisoval, jsou finanční náklady za služby. Sledování vozidel vyžaduje minimálně dvě až tři vozidla (tento počet vozidel se vztahuje k jednoduché sledovací akci) a to z důvodu provozu a kamufláže. Naším hlavním cílem při sledování vozidel je, aby nám dané vozidlo neujelo a hlavně abychom nebyli prozrazeni. Tudíž jsou využiti dva až tři detektivové k řízení vozidel a je potřeba mít nějaké detektivy v záloze při případné změně způsobu přemísťování sledovaného subjektu. Z toho vyplývá, že i jednoduchá sledovací akce může klienta vyjít na poměrně velké finanční částky a tudíž si to ten dotyčný pořádně rozmyslí, zda se mu vyplatí za tyto služby platit.

Tento problém může GPS lokátor řešit tím, že sníží počet detektivů na jednu osobu, která tento prvek umístí na dané vozidlo a následně bude vozidlo sledovat bez jakýchkoliv obav, že by sledované vozidlo mohl ztratit. Tento scénář vypadá teoreticky přijatelně, ovšem v praxi existují vždy nějaká „ale“ a proto se dále budu zabývat nejen výhodami tohoto GPS lokátoru, ale především jeho nedostatky v aplikaci do sledování v oblasti soukromých detektivních služeb. Nejprve bych chtěl ovšem uvést příklad GPS lokátoru, se kterým jsem se měl možnost v praxi setkat. Jedná se o GPS lokátor od firmy Tango, spol. s.r.o., který dle mého názoru, vzhledem k jeho technickým parametrům, mohou soukromé detektivní agentury bez problémů ke sledování využívat.

6.3.1 Přenosný lokátor GH

Jedná se o přenosný GPS lokátor, který firma Tango spol. s.r.o nabízí jako mobilní a kapesní lokátor. Kapesní vzhledem k jeho rozměrům a mobilní tím, že napájení zajišťuje vlastní dobíjecí akumulátor. Na obrázku č. 2 lze vidět jak takový GPS lokátor vypadá. Nyní si ukážeme jeho vlastnosti, popis, funkce, možnosti použití a technické parametry.

Obr. č. 2 GPS lokátor

6.3.2 Popis

Přenosný lokátor GH je vysoce spolehlivá mobilní jednotka určená k operativnímu utajenému sledování a zabezpečení vozidla, osoby, nebo jiného pohyblivého se objektu. Lokátor je vybaven nejnovější technologií A-GPS (asistovaná GPS) pro rychlejší zaměření polohy a technologií vylepšeného příjmu, který v kombinaci s vysoce účinnou integrovanou anténou dokáže přesně zaměřit svoji polohu i za nepříznivých podmínek a bez přímého výhledu na oblohu. Pro přenos získaných dat využívá lokátor služby GPRS mobilní sítě GSM. Díky těmto vlastnostem je vhodný i pro náročné bezpečnostní aplikace.

Přenosný lokátor GH disponuje řadou bezpečnostních funkcí, díky kterým ho lze využít také pro ochranu seniorů, dětí nebo zvířat – jedná se o funkce nouzová komunikace, alarm při pádu osoby nebo odposlech okolního prostoru.

Napájení lokátoru zajišťuje vlastní dobíjecí akumulátor. Doba provozu je závislá na nastaveném intervalu zjišťování polohy a odesílání informací o poloze, pohybuje se v rozmezí od 24 do 102 hodin. [12]

6.3.3 Vlastnosti

- ✦ Spolehlivý GPS/GSM lokátor osazený vysoce citlivým 50 kanálovým GPS čipem s technologií A-GPS (asistovaná GPS).
- ✦ Operativní utajené sledování vozidla, osoby nebo jiného pohyblivého se objektu.
- ✦ Možnost provozu on-line, off-line, odeslání aktuální polohy na vyžádání pomocí SMS.

- ✧ Online provoz: sledování polohy v reálném čase, kniha jízd s historií, aktualizované podrobné mapové podklady Google Maps.
- ✧ Integrovaná vysoce účinná GPS/GSM anténa.
- ✧ Technologie vylepšeného příjmu.
- ✧ Dálkový odposlech prostoru.
- ✧ Napájení: vestavěný nabíjecí akumulátor.
- ✧ Doba provozu se pohybuje v závislosti na nastavení od 24 do 102 hodin.
- ✧ Možnost připojit externí akumulátor pro prodloužení doby výdrže. [12]

6.3.4 Použití

- ✧ Utajené sledování osob a vozidel.
- ✧ Kontrola pohybu zaměstnanců (pracovníků bezpečnostní ostrahy, strážných apod.).
- ✧ Sledování pohybu zboží on-line nebo jeho lokalizace na vyžádání pomocí SMS zprávy.
- ✧ Ochrana dětí a seniorů.
- ✧ Ochrana zaměstnanců pracujících v rizikovém prostředí (např. výškové práce). [12]

6.3.5 Technické parametry

- ✧ GPS přijímač
 - 50 kanálů
- ✧ GPS anténa
 - integrovaná s vysokou účinností
- ✧ Podporovaná GSM pásma
 - 900/1800, 850/1900 Mhz
- ✧ Přenos dat
 - GPRS (protokol TCP/IP, UDP), SMS
- ✧ Konfigurace (změny nastavení)

pomocí PC přes USB rozhraní nebo dálkově pomocí SMS

♣ Napájení

interní akumulátor Li-ion (1050mAh), 24 až 102 hodin dle nastavení

externí – z elektrická sítě nebo pomocí USB kabelu přímo z PC

♣ Provozní teplota

-20 až 60 °C

♣ Rozměry

92 x 44 x 18 mm

♣ Hmotnost

80 g

♣ Komplet dodávky

Přenosný lokátor GH

USB kabel

Nabíječka

Software a ovladače (pro offline a SMS provoz)

Český manuál [12]

6.3.6 Funkce zařízení

Sledování – 3 možnosti provozu lokátoru: online provoz, offline provoz, odeslání aktuální polohy na vyžádání

- ♣ Automatický online provoz - jednotka automaticky, v nastaveném intervalu (30 vteřin), odesílá informace o poloze na server. Uživatel může na libovolném PC nebo mobilním zařízení přes propracovanou webovou aplikaci sledovat veškeré údaje v reálném čase - aktuální poloha, rychlost, historie pohybu, denní sumáře ujetých kilometrů atd. Používané mapové podklady Google Maps.
- ♣ Offline provoz – lokátor ukládá všechny informace do své vnitřní paměti. Projitou trasu lze následně zobrazit ve webové aplikaci Google Earth nebo dalších volně dostupných on-line mapových podkladech. Lze kombinovat s bodem č. 3.

- ✦ Odeslání aktuální polohy na vyžádání - kdykoliv lze zjistit aktuální polohu jednotky odesláním dotazu SMS zprávou z mobilního telefonu. Jednotka zpět odešle informace o aktuální poloze ve formátu GPS souřadnic. GPS souřadnice lze zadat např. do aplikace Google Earth, nebo jiných on-line map a zobrazit tak přesnou polohu. [12]

Další funkce:

- ✦ Geofence – hlídání vstupu do vyznačené oblasti nebo jejího opuštění. Těchto oblastí může být až 50 (například ulice, město, okolí sídla společnosti, místo parkování vozidla apod.).
- ✦ Odposlech okolního prostoru – lokátor umožňuje provádět vzdálený odposlech prostoru, ve kterém se nachází. Vzhledem k nižší citlivosti vestavěného mikrofonu, který je primárně určen pro účely nouzové komunikace, je však takový odposlech efektivní pouze u malých prostorů bez okolních rušivých zvuků. [12]

Následující funkce lze využít pouze při použití vlastní SIM karty:

- ✦ Nouzová komunikace – je-li lokátor použit jako bezpečnostní prvek pro ochranu osoby, může být stiskem alarmového tlačítka aktivován nouzový hovor na přednastavené telefonní číslo a zároveň předána informace o aktuální poloze formou SMS zprávy.
- ✦ Alarm při pádu osoby - vestavěné čidlo pohybu (akcelerometr) dokáže vyhodnotit pád osoby (např. technici provádějící výškové práce) a automaticky odeslat SMS zprávu na předem definované telefonní číslo, informující o nouzovém stavu, obsahující přesnou polohu osoby.
- ✦ Funkce Parking – po stisknutí tlačítka si lokátor automaticky uloží aktuální polohu do vnitřní paměti a při opuštění tohoto místa (lze nastavit rádius např. 200 metrů) automaticky odešle informační SMS na předem zvolené telefonní číslo. Slouží pro střežení majetku nebo pro zjištění, zda se zájmový objekt dal do pohybu. [12]

6.3.7 Fotografie lokátoru

Obr. č. 3 Pohled zezadu na vestavěný akumulátor

Obr. č. 4 Měřitková fotografie

Obr. č. 5 Vodotěsné nerozbitné pouzdro se speciálními neodýmými magnety

6.3.8 Výhody a nevýhody GPS lokátoru

V kapitole 6.3 jsem zmiňoval, že GPS lokátor řeší problematiku snížení počtu soukromých detektivů na minimum a tudíž přináší do oblasti soukromé detektivní činnosti obrovské výhody, týkající se snižování finančních nákladů na sledování. Také jsem podotknul, že každá věc v sobě nese nejen výhody, ale i nevýhody. Proto nejprve bodově rozdělím jaké praktické výhody a nevýhody v sobě nese GPS lokátor při sledování.

Výhody:

- ⤴ Není při sledování zapotřebí velký počet vozidel a soukromých detektivů.
- ⤴ Možnost sledování nejen vozidel, ale i osob.
- ⤴ Možnost použití k utajenému sledování.
- ⤴ Možnost jednoduchého a rychlého nasazení na sledovaný objekt (pomocí pouzdra s neodýmými magnety viz obr. č. 4).
- ⤴ Je přenosný a díky svým malým rozměrům i málo nápadný při utajeném sledování.
- ⤴ Možnost sledování v reálném čase.
- ⤴ Možnost dálkového odposlechu prostoru.
- ⤴ Možnost rychlého zjištění polohy lokátoru.
- ⤴ Možnosti ukládání veškerého pohybu k budoucím analýzám.

Nevýhody:

- ⤴ Omezená doba provozu (omezené možnosti napájení).
- ⤴ Ztráty signálu (podzemí, lesy atd.).
- ⤴ Nízká životnost baterie při sledování v reálném čase.
- ⤴ Při analýze uložených dat pohybu lokátoru není 100% jistota, že nedošlo k výpadkům signálů (ať už záměrným při použití rušičky GPS signálu, nebo nezáměrným při špatném dosahu satelitů) a tudíž se může čas neshodovat s místem pobývání sledovaného objektu.
- ⤴ Poměrně vysoká pořizovací cena.

- ▲ Při dotazování na současnou polohu prostřednictvím SMS zprávy je možnost, že dojde k výpadkům signálů a tudíž nám lokátor zašle poslední možnou polohu, která v daný moment není totožná s reálnou polohou.

Výhody jsou poměrně jasné. Pokud bude lokátor splňovat 100% své teoretické vlastnosti a funkce, bude opravdu ideálním pomocníkem v oblasti soukromých detektivních služeb. Ovšem funkčnost lokátoru a následně i kvality jeho výsledků závisí na dvou základních parametrech. Jedná se především o životnost baterie, tudíž jakou dobu vydrží být v plném provozu a také o výpadky signálu. Životnost baterie bude vždy limitovaná, ať již budeme využívat záložní baterie (což je u lokátoru, který jsem uváděl jako příklad reálné), nebo budeme využívat s postupem vývoje technologií výkonnější baterie. Neustále bude existovat nějaký limit, se kterým budeme muset počítat a přizpůsobovat se mu. Je možné se těmto nedostatkům přizpůsobovat, ovšem je nutné, mít tento přístroj ozkoušený, abychom mohli předvídat jeho možné odchylky, které mohou ovlivnit vývoj sledování a na základě toho mít připravené možnosti, jak na tyto změny reagovat. Pokud toto splníme, můžeme GPS lokátor využívat ke sledování osob a vozidel a tím snížit počet detektivů potřebných ke sledování. Při tomto scénáři stačí jedna osoba, která umístí lokátor na objekt a následně pomocí výpočetní techniky a mobilních přístrojů bude moci s lokátorem komunikovat a zjišťovat polohu sledovaného objektu a druhá osoba, která bude sledovat objekt (tyto dvě funkce může plnit tatáž osoba). Větší pravděpodobnost neúspěchu je, že detektiv či detektivové objekt při klasickém sledování objekt ztratí, než-li jeden detektiv ztratí objekt a zároveň dojde k výpadku signálu či vybití baterie u lokátoru, které znemožní po nějakou dobu objekt nalézt. Druhá možnost je z hlediska úspěšnosti a finančních nákladů mnohem přijatelnější a navíc máme přístup k informacím o pohybu objektu v době, kdy jsme ho ztratili, jelikož jsou polohy objektu pravidelně ukládány do paměti GPS lokátoru.

Z předchozího odstavce si čtenář může vytvořit názor, že technologie nahrazují soukromé detektivy a za pár let, kdy budou technologie mnohem vyspělejší, bude možné využívat ke sledování pouze jednu osobu jako detektiva a zbytek nahradit technickými prostředky. Bohužel vás zklamal. Předchozí odstavec popisuje pouze jednu z metod soukromé detektivní činnosti a tím je sledování vozidla či osoby. Každá zakázka v sobě obsahuje komplex metod a postupů, jak docílit daných informací, které po soukromé detektivní firmě klient požaduje. Je opravdu velmi málo klientů, kteří by potřebovali znát pouze informaci, z jakého místa dotyčný objekt vyjel a kam se přemístil. Klient potřebuje znát

obsáhlejší informace. Například, kde se při cestě sledovaný objekt zastavil, co a s kým mohl po cestě dalšího dělat, s kým byl v kontaktu, kde zaparkoval, kam přijel, s kým se tam potkal, co na tom daném místě dělal a spoustu dalších informací, které není schopné žádné technické zařízení bez lidské pomoci zjistit. Ano, tyto zařízení mohou soukromému detektivovi ulehčit práci, ale nemůže ho v žádném případě nahradit. Z toho plyne, že tyto technické prostředky mohou svými vlastnostmi pomoci při sledování objektu a zároveň prostřednictvím zaznamenávacích vlastností umožnit přístup k informacím, které později bude člověk analyzovat a vyhodnocovat. Člověk nemůže nahradit v některých věcech techniku a naopak technika nemůže v nějakých věcech nahradit zase člověka. Ale jenom součinnost těchto dvou složek může vést ke kvalitní a efektivní práci soukromých detektivních firem.

Na závěr kapitoly bych se ještě rád zmínil o právním hledisku utajeného sledování prostřednictvím GPS lokátorů. Umístování takového přístroje, ať už na vozidla či další předměty, za účelem sledování či monitorování pohybu, je dle českých zákonů povoleno pouze tehdy, když vám dá oprávněná osoba (majitel či spolumajitel) souhlas o umístění tohoto přístroje na jeho majetek. Bez oprávněného souhlasu se člověk, při umístování takovýchto technický prostředků na cizí majetek, dopouští trestného činu.

ZÁVĚR

Sledování osob a věcí prochází neustálým vývojem a za pomoci technických prostředků se tento proces stává více rafinovanější. Vývoj mobilních telefonů, výpočetních technik a internetu zapříčiňují nutnost se těmito technologiím přizpůsobovat a vyhledávat novější a sofistikovanější metody k získávání informací. Hlavním cílem mé práce bylo popsat součinnost lidského pozorování s technickým monitoringem a současně uvést rozdíly mezi těmito dvěma procesy. Mnoho lidí považuje sledování a monitoring za jedno a totéž a tento omyl může vést v některých případech k nesprávným rozhodnutím. Proto jsem velkou část své práce zasvětil vysvětlováním a uváděním příkladů odlišnosti těchto dvou procesů.

Začlenil jsem se tyto dva procesy do oblasti průmyslu komerční bezpečnosti a sjednotil je za účelem získávání kvalitnějších a objektivnějších informací. Toto sjednocení bude v budoucnu hrát obrovskou roli v konkurenčním boji mezi soukromými detektivními agenturami a ty soukromé detektivní firmy, které začnou využívat technické prostředky ke snižování finančních nákladů, nahrazováním nedostatků lidských smyslů a zkvalitňování své práce, v tomto boji zvítězí.

ZÁVĚR V ANGLIČTINĚ

Monitoring of people and articles is constantly evolving and with the help of technical means the process becomes more refined. Development of mobile phones, computing and internet forces these technologies to adapt and to find newer and more sophisticated methods to extract information. The main objective of my work was to describe the observation of human interaction with technical monitoring and simultaneously indicate the differences between these two processes. Many people consider monitoring and surveillance as one and the same thing and this may in some cases lead to incorrect decisions. So I used major part of my work for pointing out and explaining examples of these two processes

In purpose of obtaining better and more objective information I incorporated these two processes into the field of industrial and commercial security . This unification will be of competitive importance for private detective agencies that will use these technical means to provide higher quality and at the same time reduce their expenses.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] BRABEC, František. *Studijní skripta, Technologie detektivní činnosti*. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, fakulta aplikované informatiky. 2009, 160 s.
- [2] KAMENÍK, J. A kol. *Komerční bezpečnost*. Soukromá bezpečnostní činnost detektivních kanceláří a bezpečnostních agentur. 1. vyd. Praha: ASPI, a.s., 2007, 340 s.
- [3] BRABEC, František. *Soukromé detektivní služby*. Praha: Eurounion spol. s.r.o., 1995. 262 s.
- [4] GEIST, Bohumil. *Sociologický slovník*. Praha: Victoria Publishing, 1992. s. 294-295
- [5] *Wikipedie: Otevřená encyklopedie: Diktafon* [online]. c2011 [citováno 22. 02. 2012]. Dostupný z WWW: <<http://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Diktafon&oldid=6591365>>
- [6] *Wikipedie: Otevřená encyklopedie: Fotoaparát* [online]. c2011 [citováno 22. 02. 2012]. Dostupné z WWW: <<http://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Fotoapar%C3%A1t&oldid=7589388>>
- [7] *Wikipedie: Otevřená encyklopedie: Charge-coupled device* [online]. c2012 [citováno 22. 02. 2012]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Charge-coupled_device&oldid=7857064>
- [8] ČANDÍK, Marek. *Objektová bezpečnost II*. Vyd. 1. Zlín : Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2004. 100 s.
- [9] *Magazin.specialista.info* [online]. 30.01.2006 [cit. 2012-02-27]. Dostupné z: <<http://magazin.specialista.info/view.php?cisloclanku=2006013001>>.
- [10] *Wikipedie: Otevřená encyklopedie: Stalking* [online]. c2012 [citováno 3. 03. 2012]. Dostupný z WWW: <<http://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Stalking&oldid=8095964>>
- [11] JUDr. KAMENÍK, Jiří. Z vystoupení 6.9..2011 u komisi pro obecní policií a komerční bezpečnost – návrh zákona o SBS.
- [12] *Přenosný lokátor GH* [online]. 1999 [cit. 2012-04-08]. Dostupné z: <<http://www.odposlechy.com/prenosny-lokator-gh> >.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

ASBS	Asociace soukromých bezpečnostních služeb
A-GPS	Asistovaná GPS
AMR	Metoda komprese lidské řeči
ASBS	Asociace soukromých bezpečnostních služeb
CCD	Elektronická součástka pro snímání obrazové informace
GPS	Globální družicový polohový systém
GPRS	Mobilní datová služba přístupná pro uživatele GSM mobilních telefonů
GSM	Globální systém pro mobilní komunikaci
Mhz	Megahertz (Hertz je hlavní jednotkou frekvence)
MP3	Je formát zvukových souborů
PC	Osobní počítač
SMS	Služba krátkých textových zpráv
TCP/IP	Hlavní protokol celosvětové sítě Internet
UDP	Jeden ze sady protokolů Internetem, orientovaný na přenos zpráv
USB	Univerzální sériová sběrnice

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. č. 1 CCD v kameře.....	26
Obr. č. 2 GPS lokátor.....	40
Obr. č. 3 Pohled zezadu na vestavěný akumulátor.....	44
Obr. č. 4 Měřtková fotografie.....	44
Obr. č. 5 Vodotěsné nerozbitné pouzdro.....	45